

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОД 05.12.2012. ГОДИНЕ**

Утврђује се да су на данашњи главни претрес, дана 05.12.2012. године, приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,
- оптуђени Совиљ Неђељко и оптуђени Векић Рајко,
- браниоци, адвокат Камперилић Милан и адвокат Јанићијевић Душан,
- сведок Ромић Бошко.

Нису приступили сведоци: Тамка Хркић, Бећиревић Мухамед и Ђурађ Салапура – од стране Суда Босне и Херцеговине дана 23.11.2012. године у контакту са Кантоналним тужиоцем Јасмином Месићем добили смо информацију да сведоци са пребивалиштем у Босни и Херцеговини, чије саслушање је предвиђено за 05. и 06. неће приступити, јер се ради о проблему што се ради о старим и болесним особама, те је потребно организовати превоз, а Државна агенција за заштиту сведока у Босни и Херцеговини пружа само заштиту сведоцима који су у програму заштите, значи они их неће довести. Постоји предлог да се ови сведоци саслушају путем видео-конференцијске везе са Судом Босне и Херцеговине јер они не могу приступити у Београд због година старости, а и због даљине места одакле долазе, па им треба организовати превоз.

Председник већа: Добро, ми ћемо данас одржати, нема сметњи да се одржи главни претрес, да саслушамо овог сведока Ромић Бошка.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес НАСТАВИ.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА испитивањем сведока Ромић Бошка.

Председник већа: Нека уђе сведок.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

СВЕДОК БОШКО РОМИЋ

Председник већа: Добар дан, господине Ромићу.

Сведок Бошко Ромић: Добар дан.

Председник већа: Ви сте овде позвани у својству сведока. Ја ћу прво узети Ваше личне податке. Ромић Бошко, од оца?

Сведок Бошко Ромић: [REDACTED]

Председник већа: И мајке?

Сведок Бошко Ромић: [REDACTED] рођене [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED], рођени сте када и где?

Сведок Бошко Ромић: [REDACTED] године у селу [REDACTED] општина [REDACTED]

Председник већа: Сада сте са пребивалиштем у?

Сведок Бошко Ромић: У [REDACTED], мајке [REDACTED] [REDACTED]

Председник већа: Република Српска, је ли тако?

Сведок Бошко Ромић: Јесте.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Бошко Ромић: [REDACTED].

Председник већа: Овде са окривљенима Неђељком Совиљем и Рајком Векићем, јесте у неком сродству, завади?

Сведок Бошко Ромић: Не, не знам те људе уопште.

Председник већа: Да ли их познајете?

Сведок Бошко Ромић: Не.

Председник већа: Добро, Ви сте овде позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника могу довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења. Ово сте разумели. Овде испред Вас имате текст заклетве, ако можете да прочитате.

Сведок Бошко Ромић: Може. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Хвала.

Сведок опоменут, упозорен, заклет:

Председник већа: Ви сте овде позвани у својству сведока, води се овде поступак против Неђељка Совиља и Рајка Векића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1 Кривичног закона Републике Србије. То је о догађају који се десио у децембру 1992. године у близини засеока Јазбине, када је дошло до убиства Мехмеда Хркића. Шта Вам је познато у вези тога, можете укратко да нам испричате, па ћемо онда постављати питања, странке у поступку ако имају. Изволите.

Сведок Бошко Ромић: Овако, ја ћу Вам направити један увод, пре него што дођем до догађаја. Ја сам радио пре тога у Републици Хрватској, на пословима и радним задацима крим. Инспектора. Због наведених догађаја морао сам напустити то и пошто сам родом од Бихаћа, запослио сам се у Станици јавне безбједности Босански Петровац. На пословима, како нисам могао одмах добити посао, ја сам, овај, једно време био кући, а након једно пар месеци, радио сам као милиционар у Станици јавне безбједности Босански Петровац. Како су, како је почело, дошло до ратних сукоба, зависно од ситуације, овај, ми смо били укључивани на ратиште, тако да смо једно двадесет дана били на ратишту, десет били у станици и обратно.

Што се тиче самог догађаја, ја сам у то време, то је крај 1992. године, ја сам прешао на послове и радне задатке крим. Инспектора у Станици јавне безбједности Босански Петровац. Како је долазило до ратних сукоба, значи Станица јавне безбједности Босански Петровац је припадала Центру Бихаћ и отпочињањем ратних дејстава, та је станица остала као самостална горе, тако, једноставно није се у том времену, није се знало ком ће припасти. Тако да смо били, овај, присиљени да обављамо такорећи сами послове. У то време у Петровцу није било ни тужилаштва, ни суда, није се још оформило, тако да у једној од варијанти је чак дошло до иницијативе да се ми припојимо Книну, с обзиром на околности које су се дешавале и окружења која су се дешавала.

За овај догађај могу изјавити да је тада било доста таквих догађаја, а шта је до тих догађаја довело, овај, линије су се почеле постављати према Бихаћу и сав тај део ратни део, значи линије фронта није био затворен и дошло у једном, негде баш у јесен изгинуло 18 припадника Војске Републике Српске. Ситуација је постала хаотична у самом Петровцу, како је и војска селила из Хрватске и Словеније, тако да у том моменту дошло је до масу војника технике горе и долази до овога случаја и тада долази до убистава и по Босанском Петровцу. Наравно, ми смо, колико смо као станица, као руководство у то време, наложено да се сви догађаји евидентирају сходно том времену и простору како се то дешавало. Тако између осталог, ја се сећам мало овог догађаја, сећам се да је била јесен и да сам ја од дежурног у Станици јавне безбједности обавештен да се у селу Бјелај десило убиство. Наравно, ја сам отишао са крим. Техничаром, на лице места и са вођом сектора Вучковић Симом, који је сада негде у Америци, према тим могућностима ми смо то и обавили, обавили увиђај. Ја се стварно не могу, не знам хоћете ми веровати, али стварно се тих детаља не могу сетити, јер је тих дана и сам овај рат је било таквих догађаја, доста а и сада радим на истрагама ратних злочина, па ћете ме разумети, за сваки тај случај стварно не могу детаље испричати и не сећам се. Сећам се да је да смо пронашли леш на једном путу, да смо то фотографисали, да смо се вратили у Станицу јавне безбједности. Ја сам сачинио записник о увиђају, кривичну пријаву, која је ишла по НН и знам, сећам се да је наложено од тадашњег начелника Драгише Драге, с обзиром да нисмо имали ни возила, ни овај горива да одлазимо тамо, како би завршили адекватну криминалистичку

обраду, а вршити у то време криминалистичку обраду, стварно је било немогуће, због ових самих догађаја и због свих ових дешавања која су се дешавала у то време.

Ја сам сачинио, написао сам ту пријаву, записник о увиђају и то је отишло у процедуру. Ми смо у то време често одлазили на ратиште и вероватно да би и Станица јавне безбједности која је у то време била, да смо остали горе, вршила би ес адекватна криминалистичка обрада. Међутим, падом тих општина горе, та сва документација је остала горе и припадници криминалистичке службе из Бихаћа су пронашли на суду те записнике и то и они су наставили даљу криминалистичку обраду, везано за ге догађаје.

Председник већа: Ако немате шта да додате, да Вам поставе питања, можда ћете се нечега присетити. Ево сада ће прво тужилац да Вам поставља питања.

Заменик тужиоца: Добар дан, заменик тужиоца Снежана Станојковић. Да ли могу непосредно?

Председник већа: Да, да, изволите.

Заменик тужиоца: Хвала. Значи рекли сте нам сада да је било много таквих догађаја.

Сведок Бошко Ромић: Да.

Заменик тужиоца: И да, ако сам добро разумела, Ви из тих разлога не можете да се сетите појединости везано за убиство самог Хркића.

Сведок Бошко Ромић: Јесте.

Заменик тужиоца: Али ја бих Вас само молила, ако би могли да се сетите, да ли је том приликом када је вршен увиђај, био присутан још неко, сем уобичајене екипе која је изашла на лице места? Да ли можете да се сетите?

Сведок Бошко Ромић: На лицу места били су двојица резервиста, ја и крим. техничар.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Бошко Ромић: И мислим да нико више није био ту, због саме ове ситуације, ако сте ме добро пратили и дешавања.

Заменик тужиоца: Јесам.

Сведок Бошко Ромић: Овај, можда би ти мештани и пришли, али ситуација је таква да помисли су такве биле да.

Сведок Бошко Ромић: Мештани нису прилазили?

Сведок Бошко Ромић: Не.

Заменик тужиоца: Добро, да ли се сећате, да сте дали Сектору криминалистичке полиције изјаву 09.11.?

Сведок Бошко Ромић: Сећам се, сећам се.

Заменик тужиоца: Кажите ми, молим Вас, овде Ви кажете да је Ваш претпостављени Гаћеша Драго инсистирао да се открије починилац овог убиства.

Сведок Бошко Ромић: Јесте.

Заменик тужиоца: И том приликом Ви кажете нико од мештана Бјелаја и околних засеока, који се налази у саставу Месне заједнице Бјелај, није рекао ко је убио Хркића.

Сведок Бошко Ромић: Па како ће рећи када су њихове прве комшије изгинуле од стране Муслимана, ако сте ме добро пратили.

Заменик тужиоца: Јесам.

Сведок Бошко Ромић: У Петровцу је дошло 18 убијених војника, масакрираних, толика војска, толико свега тога се десило на том малом простору и сваки дан, део тих војника је био на Купресу и тако, сваки дан је долазио да је неко погинуо. И можете замислити како је било радити у тим условима и да ли је било уопште могуће водити криминалистичку обраду, везано за те догађаје. Ми смо то евидентирали, такве су околности биле, стварно смо били изложени и са једне и са друге стране, малтретирани, пазите, верујте, није нам било једноставно радити. Ако идете, зашто идете, ако не идете, зашто не идете, не знам да ли ћете ме схватити.

Заменик тужиоца: Наравно и само уколико можете, ево само још једно питање.

Сведок Бошко Ромић: Није проблем никакав.

Заменик тужиоца: Уколико можете да се сетите, како је леш био обучен?

Сведок Бошко Ромић: Не могу се стварно сетити.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Сведок Бошко Ромић: Стварно не могу.

Председник већа: Одбрана, изволите, имате ли ви питања? Само се представите и укључите микрофон.

Адв. Душан Јанићијевић: Ја бих само да наставим са овим питањем које је тужилац, рецимо овде имамо у изјави Јелке Плећаш да је неко обавио разговор са њеним супругом Миром Плећашем, из које куће је тај настрадали пошао то јутро. Исто овај имамо и код Салапура Ђурађа, који је обезбеђивао лице места и који је преводио убијеног, исто и код њега имамо изјаву да је разговарао са мештанима, да је знао одакле

је пошао убијени, где је ишао, чак баш ништа о томе не постоји у неком записнику, зашто то није нешто о томе написано? Ето само то појашњење ако можете.

Сведок Бошко Ромић: Пазите, тај.

Председник већа: Ми не знамо да ли није написано, прво, прво питање је, да ли је, да ли је разговарано и да ли је то унето у записник.

Сведок Бошко Ромић: Ја нисам разговарао, лично, али је наложено, с обзиром поново Вам кажем, на околности које су се дешавале, нисмо имали ни возила, ни горива, а то је удаљено од Петровца неких 15-20 километара.

Председник већа: Не, не, ово је, не знам да ли сте разумели питање, тог дана, баш када је вршен увиђај, да ли је тада разговарано са тим становништвом, значи са породицом?

Сведок Бошко Ромић: Ма покушало се разговарати, али то је било.

Председник већа: Јесу Вам они нешто рекли, да ли се ећате?

Сведок Бошко Ромић: Ма нико није хтео ништа рећи, ништа, верујте ми, то је истина права, мислим, ја не желим сада овде, нити знам осумњичене, нити неутралан сам ту, али можете замислити у таквим ситуацијама, неће нико да каже ништа, то је ситуација таква била. Сада је другачије време, сада неко хоће и да каже и тако даље.

Адв. Душан Јанићијевић: Само то сам хтео да питам, да потврдим, да појачам ово од малопре.

Сведок Бошко Ромић: Ја бих још на крају само рекао, пошто радим на истрагамја ратних злочина, армија или Пети корпус када је ушао на то подручје, убили су 1.900 цивила, верујте, до сада ниједан случај није процесуиран у Бихаћу, морам, то имам потребу да кажем овоме суду и то ми је дужност, визави жртава и визави тог народа тамо. Ниједан случај није процесуиран. Ми смо из Бања Луке решили осам убистава, све предмети комплет леже у Бихаћу, неће ниједног, признали убиство, све су извршиоци, али они неће да процесуирају. Морам то да кажем и осећам дужност.

Адв. Душан Јанићијевић: Хвала.

Председник већа: Изволите.

Адв. Милан Камперилић: (бранилац опт. Векић Рајка) Ја сам хтео да Вас питам, поводом Ваше изјаве да је било доста таквих догађаја, да ли се при томе мисли на ову скупину догађаја које смо сада чули или смо, или се мисли на појединачна убиства која су се дешавала у Бјелају, Цимеши или не знам, у том крају?

Председник већа: Јесте разумели питање?

Сведок Бошко Ромић: Тих дана, ако сте ме добро пратили, тих дана било је доста убистава, појединачних, значи где је био живаљ муслимански, значи био је у Бјелају и у Петровцу. Освете су биле, одмазде су биле.

Адв. Милан Камперилић: Мислите убиства Муслимана или свих грађана?

Сведок Бошко Ромић: Муслимана.

Адв. Милан Камперилић: Муслимана.

Сведок Бошко Ромић: Јер је претходно на Градишкој висоравни убијено 18 припадника војске, ако сте ме добро пратили.

Адв. Милан Камперилић: Јесам, јесам, значи то би била онда освета, је ли?

Сведок Бошко Ромић: Па.

Адв. Милан Камперилић: Такво понашање?

Сведок Бошко Ромић: Цела Пета армијска област, цела Жељавица се уселила у Петровац, а међу њима, можете замислити, које су криминалне групе биле, ту је било и убиства из користољубља, не само из освете неке.

Адв. Милан Камперилић: И из користољубља?

Сведок Бошко Ромић: Да, користољубља.

Адв. Милан Камперилић: Ја бих се вратио, ако могу за тренутак, на сам догађај. Да ли се може сетити, да ли је догађају присуствовао и један једини, ја не очекујем можда прецизан одговор, али ипак, да ли је иједан једини цивил присуствовао увиђају и радњама које су они спроводили док су били присутни? Он је већ рекао.

Председник већа: Добро, чули сте питање, да ли је био неко од цивила ту на лицу места?

Сведок Бошко Ромић: Ма није нико, господине судија, то је таква ситуација, није нико хтео да приђе, није смео да приђе.

Адв. Милан Камперилић: Да ли зна за име Милета Вукелића?

Председник већа: Да ли Вам је познато то име?

Сведок Бошко Ромић: Не.

Адв. Милан Камперилић: Тај човек је рекао да је био присутан томе и лично је поменуо Ромић Бошка.

Сведок Бошко Ромић: Пазите, да је он и био у то време и да је присуствовао, он то не би рекао, верујте, таква је ситуација.

Адв. Милан Камперилић: Да ли је обављен разговор са породицом Плећаш у близини чије куће се то релативно, у близини куће се то десило и одакле је он кренуо пре него што је био непосредно, пре него што је био убијен? Да ли може тога да се сети? Ја сада можда много тражим, али не очекујем много.

Сведок Бошко Ромић: Господине, вероватно Ви нисте се налазили у таквим околностима.

Адв. Милан Камперилић: Ако не можете, хвала најлепше.

Сведок Бошко Ромић: Не, не, рећи ћу Вам ја.

Адв. Милан Камперилић: Нећу да Вас притискам.

Сведок Бошко Ромић: Пазите, у то време било је пар сахрана у Бјелају, Срба, који су изгинули, ко је смео прићи томе и ко је смео провести истрагу?

Адв. Милан Камперилић: Добро, хвала, немам више питања.

Сведок Бошко Ромић: Не знам да ли ме разумете.

Адв. Милан Камперилић: Разумем Вас, када тако кажете. Хвала.

Председник већа: Ево ја ћу неколико питања само да Вам поставим. Овде сте у Вашој изјави рекли да су на лицу места били Салапура и Мирковић Бојан.

Сведок Бошко Ромић: Јесте, то су резервни полицајци, који су и обавестили о догађају.

Председник већа: Сем њих никога није било?

Сведок Бошко Ромић: Не.

Председник већа: Значи само су они били?

Сведок Бошко Ромић: Само су они били на лицу места.

Председник већа: Сада сте дали одговор на ово питање, да ли сте видели некога од цивила. Само ме занима, ја не знам да ли се сећате, ја овде немам, како је изгледало то, да ли је то раван пут или се иде узбрдо или низбрдо?

Сведок Бошко Ромић: Мало узбрдо и сећам се да је нека овако шума била, тај пут, путањ је ишао кроз ту шуму, кроз шуму, е то се сећам.

Председник већа: Ових 18 војника, када су погинули, колико пре овог догађаја?

Сведок Бошко Ромић: Не знам, не могу се сетити, али то је период можда пре 15-20 дана или месец.

Председник већа: И коме су они, којој су јединици припадали ти војници, да ли се сећате можда?

Сведок Бошко Ромић: То је петровачка бригада била.

Председник већа: Петровачка бригада.

Сведок Бошко Ромић: Да, тада је дошло до ескалације сукоба.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв.Милан Камперилић: Ја пошто је сачињавао господин записник о увиђају, како је рекао, против НН извршиоца и предао то, у записнику о увиђају у последњој реченици каже, да је погинуо, убијен из рафалног оружја.

Председник већа: Треба напоменути да то није његов записник, то што сада наводите, није његов записник, то је записник истражног судије ако сте погледали.

Адв.Милан Камперилић: Јесте, јесте, али он каже да је овај, писао тај записник по налогу.

Сведок Бошко Ромић: Пријаву сам писао

Председник већа: Он је писао пријаву, то је разлика.

Адв.Милан Камперилић: А записник о увиђају нисте писали Ви?

Сведок Бошко Ромић: Не знам, могу ли видети?

Председник већа: Ево, сада ћу Вам ја дати да видите. Има записник о увиђају Кри-12/92, на њега мислите?

Адв.Милан Камперилић: Јесте.

Председник већа: Ту је потписан истражни судија Здравко Стојановић.

Сведок Бошко Ромић: Јесте, он је умро.

Адв.Милан Камперилић: Али у његовом исказу стоји, господин Ромић, стоји да је он овај руком водио записник о увиђају по налогу судије.

Председник већа: Јесте, и тај записник је остао у Босанском Петровцу.

Адв.Милан Камперилић: Само сам хтео да питам, да ли му је познато.

Председник већа: Изволите.

Адв.Милан Камперилић: Зато што се у последњој реченици записника каже, да је покојни убијен из рафалног оружја. Шта се подразумева под рафалним оружјем, ако му је тај појам познат, када је већ ту?

Сведок Бошко Ромић: Јесте Ви радили на крвним деликтима?

Председник већа: Ово су адвокати, само питање.

Сведок Бошко Ромић: Не, морам га питати, пазите.

Председник већа: Само кажите, да ли сте Ви написали у свом извештају, то је питање.

Сведок Бошко Ромић: Не могу се сетити.

Председник већа: Ово је написао истражни судија.

Сведок Бошко Ромић: Верујте ми, то је двадесет година прошло стварно.

Адв.Милан Камперилић: Добро, у реду је, али шта би било рафално оружје?

Председник већа: Али хајде питање је, шта значи рафално оружје, ето дајте нам објашњење.

Сведок Бошко Ромић: Требало би Ви као адвокат да знате.

Председник већа: Молим Вас, не можете Ви да дајете, да ли чујете Ромићу.

Сведок Бошко Ромић: О ранама, улазним, излазним ранама.

Адв.Милан Камперилић: Добро, тако реците, не притискам Вас, не брините ништа.

Сведок Бошко Ромић: Господине, ја сам пребацио преко 5.000 лешева, док видим леш 90% ствари знам.

Адв.Милан Камперилић: Добро, које оружје је рафално оружје?

Председник већа: Рекао је сада малопре ако сте чули, аутоматска пушка.

Адв.Милан Камперилић: Аутоматска пушка, искључиво она? А полуаутоматска не спада у то, не спада у рафално оружје?

Сведок Бошко Ромић: Па може ли, полуаутоматска пушка рафално пуцати?

Адв.Милан Камперилић: Може, три метка, ја сам био војник.

Сведок Бошко Ромић: Ви?

Адв.Милан Камперилић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Бошко Ромић: Узмите пушку па пробајте данас испуцати три метка, рафално.

Адв.Милан Камперилић: Три метка појединачно.

Сведок Бошко Ромић: Може појединачно.

Адв.Милан Камперилић: Па појединачно, али има кратак рафал.

Сведок Бошко Ромић: Ко, та још није у „Застави“ произведена, је не знам.

Адв.Милан Камперилић: Добро, ништа, хвала најлепше.

Председник већа: Добро, ако нема више питања, да ли сте имали трошкове за данашњи долазак?

Сведок Бошко Ромић: Јесам, кћерка ми је ту.

Председник већа: Нека нам достави тај трошковник. Окривљени, да ли ви имате питања, ми нисмо вас питали, да ли ви имате неко питање?

Сведок Бошко Ромић: Набавићу Вам ја господине, има око 75 марака горива, 10 има кроз Хрватску, 10 ЕУР-а има, овај, путарине и овде има око 500 динара кроз Србију. Ноћио сам код родбине.

Председник већа: Колико је то све укупно када Ви срачунате?

Сведок Бошко Ромић: Па ево све то морам сада назад, још путаарину и то платити.

Председник већа: Колико је то?

Сведок Бошко Ромић: Нећу да Вас замарам, видите ту.

Председник већа: Нема проблема, ја не могу да срачунам колико, не знам шта је ово 149, то су конвертибилне марке?

Сведок Бошко Ромић: 85 ЕУР-а.

Председник већа: 85 ЕУР-а?

Сведок Бошко Ромић: И имате 10 ЕУР-а путарине.

Председник већа: То је 95.

Сведок Бошко Ромић: И 500 динара има кроз Србију путарине.

Председник већа: То је још.

Сведок Бошко Ромић: Сада се враћам исто.

Председник већа: Да ли је исто бензин или не?

Сведок Бошко Ромић: Па ако хоћете признајте.

Председник већа: То је било 140 ЕУР-а за бензин, је ли тако?

Сведок Бошко Ромић: Да, па не морате.

Председник већа: Добро.

Сведок Бошко Ромић: Пола ако хоћете, хоћете.

Председник већа: Добро, то је 120 ЕУР-а, је ли тако, то је отприлике то?

Сведок за свој долазак у Београд и повратак тражи 120 ЕУР-а, за путне трошкове и то плаћени бензин, путарине.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одобравају се трошкови сведоку у вредности која ће бити накнадно одређена.

Председник већа: То ће утврдити горе у Служби за заштиту сведока. Седтите, сада можете да седнете.

Како ова три сведока нису приступила, а сутра ће приступити Ваш отац, да ли долази?

Опт. Неђељко Совиљ: Долази, долази.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи.

Наставак се заказује за:

06. децембар 2012. године у 9 часова и 30 минута.

Председник већа: То је све. Слободни сте, можете да идете, хвала Вам што сте дошли. Сачекајте ту па ће Вам ови јавити.

Записничар

Председник већа-судија